

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget og §§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

36) Anden behandling af lovforslag nr. L 163: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Anciennitetsprincip ved optagelse i daginstitutioner). Af Bruno Jerup (EL) og Jette Gottlieb (EL).

(Fremsat 31/1 95. Første behandling 23/2 95. Betænkning 24/5 95).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 13 stemte for, 96 imod.

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

37) Anden behandling af lovforslag nr. L 226: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Bjørn Westh).

(Fremsat 19/4 95. Første behandling 26/4 95. Betænkning 24/5 95).

Der var stillet 12 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Poul Nødgaard (FP):

I forbindelse med udvalgsbehandlingen af dette lovforslag om tildeling af indfødsret til over 1.700 personer har Fremskridtspartiet som tidligere fremsat en række ændringsforslag. Ændringsforslagene har til formål at udelukke personer, der inden for de sidste fem år har haft restancer til det offentlige vedrørende skatter og afgifter eller offentlig hjælp.

Det er og bliver Fremskridtspartiets opfattelse, at lovgivningens ord om, at en udlænding skal vise, at han eller hun kan sørge for sig selv, må betyde, at man ikke har gæld til det offentlige.

I det hele taget bør reglerne på dette område præciseres i forhold til den hidtidige regel, der lægger vægt på det ganske uklare kriterium, om restancen skyldes forhold, der ikke kan lægges ansøgeren til last. Lige så vel har vi fremsat ændringsforslag, der har til hensigt at udelukke personer, der har begået kriminalitet, samt personer, der igennem det meste af deres opholdstid i Danmark har levet af skatteyderbetalt offentlig hjælp.

Justitsministeren har fremsat syv ændringsforslag, der drejer sig om syv personer, der skal udgå af lovforslaget, fordi de i perioden indtil 30. april har begået kriminalitet. Det synes vi er fornuftigt, og det ændringsforslag stemmer vi selvfølgelig for.

Vi står uforstående over for, at når vi stiller landets justitsministerium et spørgsmål om, hvilke personer der har begået en handling fra 30. april og frem til dato, der gør, at de også bør udtages af lovforslaget, så får vi et eller andet henholdende svar om, at teknikken er ikke udbedret til eller ikke er i stand til eller gearret til, eller hvad de er, de fine udtryk, man bruger, til at kunne sige det.

Det er mig komplet uforståeligt, at Justitsministeriet og dermed Kriminalforsorgen og hvad de hedder, der har med det dér at gøre, ikke kan sige frem til en hel bestemt dato, hvem der yderligere burde udtages af lovforslaget.

Det, der sker nu på torsdag eller fredag, når vi stemmer endeligt om dette forslag, er jo i realiteten, at der måske er 19 eller 29, der heller ikke i denne omgang burde have dansk indfødsret. Jeg synes, justitsministeren burde arbejde for, at disse ting bliver bragt på plads.

Ændringsforslagene fra Fremskridtspartiet skal ses som det første forsigtige skridt i retning af indførelse af ordninger på dette område, som kan nedbringe antallet af statsborgerskaber. Dansk statsborgerskab må ikke blive et samlebåndobjekt, der uddeles til tusinder af ansøgere. Dansk statsborgerskab er og bliver efter vores opfattelse en værdifuld gave, der kun bør tildeles til en snæver kreds af mennesker, der er hævet over al mistanke, og som bestræber sig på at leve sig ind i det danske samfund til gavn for dette.

Ethvert samfund må værne og beskytte sig selv. Et af midlerne hertil er at vise den største forsigtighed med tildeling af statsborgerskab til fremmede. Det er et almindeligt anerkendt princip overalt i verden, men i Danmark er udviklingen ved at løbe helt af sporet.

De seneste år har været kendetegnet af en stærkt accelererende indvandring og en væsentlig stigning i antallet af tildelte statsborgerskaber uden hensyn til, at dette er klart stridende mod den danske befolknings ønsker, og uden nævneværdige sammenhængende overvejelser om de økonomiske, sociale og kulturelle konsekvenser for det danske samfund.

Det er ikke i det lange løb acceptabelt, at regeringen og det politiske etablerement er i

opposition til befolkningens flertal. Vedtages Fremskridtspartiets ændringsforslag, vil det betyde en tiltrængt styrkelse af betingelserne for netop at opnå det danske statsborgerskab.

Fremskridtspartiet glædede sig ved den seneste behandling af lovforslaget for et halvt år siden om indfødsrets meddelelse over, at også Venstre var enig i en lang række af de ændringsforslag, som Fremskridtspartiet fremsatte. Og hvad er der så sket med Venstre? De har reelt slået en kolbøtte. De har nu indgået et forlig med regeringen sammen med De Konservative, der bygger på nogle mikroskopiske opstramninger af reglerne vedrørende folk, der har begået kriminalitet. Endnu værre er, at Venstre og De Konservative har bundet sig til ikke før efter 1997 at fremsætte forslag om yderligere opstramninger.

Der er alvorlig grund til at advare oppositionspartierne – i det her tilfælde specielt Venstre og De Konservative – mod at binde sig til sådan nogle ordninger. Selv Indfødsretsudvalgets formand, hr. John Vinther, gik ved det seneste folketingsvalg ind med store annoncer om, at nu skulle der være bål og brand, nu skulle tingene sættes på plads, nu skulle ingen have dansk statsborgerskab, som har begået både det ene og det andet og det tredje. Glemte er alle disse toner, og det er selvfølgelig, fordi det nu ikke er valgtid mere.

Vi må erkende, at der er et stort og voksende befolkningskrav om, at lovgivningen vedrørende udlændinge på en række væsentlige områder underkastes nogle opstramninger. Det er min og Fremskridtspartiets påstand, at hvis man ikke passer på og ændrer den politik, der har været ført i 1980'erne og nu her ind i 1990'erne også, så tror vi på, at det kan komme til en alvorlig konfrontation mellem befolkningen og folketingsflertallet.

Jeg ser godt, justitsministeren lige nu har travlt med at tale med miljøministeren. Det har de også lov til, men jeg tror, justitsministeren gør klogt i også i sit valgopland – ministeren er vist valgt i Viborg Amt – at tage med i overvejelserne, at også socialdemokratiske vælgere i Viborg Amt, nøjagtig som de er det i det amt, hvor jeg bor, er dybt bekymrede for den måde, den danske udlændingepolitik køres på, herunder også at man på samleband giver dansk statsborgerskab.

Men man kan jo endnu nå at råde bod på det ved at stemme for de mange ændringsforslag, Fremskridtspartiet har stillet. Så kommer vi

langt hen ad vejen i den rigtige retning, så det bliver de rigtige mennesker, vi giver dansk indfødsret.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Med hensyn til det, som lige er blevet remset op, vil jeg godt lige sige til hr. Poul Nødgaard, at vi står ikke ude i kulissen og ikke vil være med til noget som helst. Vi siger: Hellere en stramning af en vis kaliber og så få det igennem frem for slet ingenting.

Vi har ikke slået nogen kolbøtte, tværtimod. Vi har lavet et forlig med regeringen om en, synes vi, væsentlig stramning på det her område, og det synes vi ærlig talt er al ære og respekt værd. Det løber nu i to år, og vi er mange kriminelle foruden, som vi ellers ville have set i lovforslaget. Så jeg synes ærlig talt ikke, man kan sige, at vi bare sidder ude i kulissen og ikke er med til noget som helst.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg synes, fru Inge Dahl-Sørensen glemmer at fortælle Folketinget, hvad det er, Venstre og De Konservative er blevet enige med regeringen om. Det er nogle mikroskopiske opstramninger vedrørende folk, der har begået kriminalitet; folk, der har gæld til det offentlige, og en lang række andre ting har man overhovedet ikke set på. Man har været så stolt over, at man har kunnet indgå det forlig, som i realiteten ikke er det papir værd, det er skrevet på.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Poul Nødgaards indlæg indeholder en del faktuelle fejl. Jeg vil blot lige gøre opmærksom på, at der er én, som ikke skal stå alene.

Det handler om de ændringsforslag, som justitsministeren har stillet. Det er ikke korrekt, når hr. Poul Nødgaard siger, at det er mennesker, der har begået kriminelle handlinger. Det, det handler om, er, at det er mennesker, der ikke opfylder kontorcirculærets regler efter de stramninger, der skete. Det skal ikke stå uimod sagt fra denne talerstol.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Jeg må gøre opmærksom på over for hr. Poul Nødgaard, at der altså er 70 personer, der har begået kriminalitet, som ikke er med på lovforslaget, og som ellers ville have været det.

En anden meget stor stramning synes jeg er, at man nu ikke kan sidde i fængsel og vente på at blive dansk statsborger. Nu skal der faktisk gå 15 år, fra dommen er udløbet. Så derfor synes jeg ærlig talt, det er ganske væsentligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 6 stemte for, 104 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 6 stemte for, 104 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 6 stemte for, 92 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 6 stemte for, 102 imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 6 stemte for, 102 imod.

Ændringsforslag nr. 6 og 7 og § 1, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8-12 forkastedes uden afstemning.

§§ 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

38) Anden behandling af lovforslag nr. L 243: Forslag til lov om ændring af lov om private bidrag til politiske partier og offentliggørelse af politiske partiers regnskaber. (Åbne parti-regnskaber m.v.).

Af justitsministeren (Bjørn Westh).

(Fremsat 27/4 95. Første behandling 3/5 95.

Betænkning 24/5 95).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den næste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

39) Anden behandling af lovforslag nr. L 244: Forslag til lov om ændring af lov om økonomisk støtte til politiske partier m.v. (Forhøjelse af den offentlige partistøtte m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 27/4 95. Første behandling 3/5 95.

Betænkning 24/5 95. Ændringsforslag nr. 2 af 24/5 95 uden for betænkningen af Jette Gottlieb (EL)).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Jette Gottlieb (EL).

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under et.

Forhandling

Anders Fogh Rasmussen (V):

Udvalgsbehandlingen af de to forslag om partistøtte har kun bestyrket Venstre i den opfattelse, at det er en dybt urimelig forhøjelse af statstilskuddet til de politiske partier, som et flertal her vil gennemføre. Men her ved andenbehandlingen vil jeg koncentrere mig om de ændringsforslag, som Venstre sammen med Fremskridtspartiet har stillet til lovforslag nr. L 243.

Jeg vil gerne allerførst sige, at vi betragter det som helt utåleligt, at regeringen ikke har besvaret de spørgsmål, der er stillet af udvalget – klare, præcise spørgsmål. Den kritik vil jeg adressere direkte til arbejdsministeren, som i hvert fald har fået overdraget den opgave at besvare

meget klare og meget præcise spørgsmål fra Udvalget for Forretningsordenen vedrørende lovforslagene om partistøtte. Formelt er det ganske vist justitsministeren, der skulle stå for besvarelsen over for Udvalget for Forretningsordenen, men justitsministeren har henvist til arbejdsministeren, og trods gentagne rykkere er det ikke lykkedes her op til andenbehandlingen at få klare svar fra arbejdsministeren, og det må jeg udtale den allerskarpeste kritik af.

Vi accepterede, at der blev afgivet betænkning over lovforslaget, selv om arbejdsministeren ikke var kommet med disse besvarelser, mod det udtrykkelige løfte, at besvarelsenerne ville foreligge for Folketinget inden andenbehandlingen. Det er ikke sket, og det er stærkt kritisabelt. Oven i købet er det sådan, at de spørgsmål, der er stillet, faktisk har betydning for debatten her. Det er spørgsmål, som har direkte betydning for de ændringsforslag, vi her behandler.

Der er f.eks. stillet spørgsmål om, hvor mange medlemmer af fagforeningerne der i 1994 har benyttet sig af den gældende adgang til at melde fra med hensyn til at yde tilskud til politisk virksomhed. Der er stillet spørgsmål om, at der ønskes en liste over samtlige fagforeninger, deres medlemstal samt en opgørelse af, hvor mange medlemmer der har benyttet sig af adgangen til at melde fra med hensyn til at yde tilskud til politisk virksomhed. Endelig er der spurgt om, hvilke fagforeninger der har offentliggjort, at de yder økonomiske bidrag til Socialdemokratiet, samt størrelsen af de ydede bidrag i 1993 henholdsvis 1994, og hvor store bidrag der i samme regnskabsår er ydet til de øvrige politiske partier.

Det er spørgsmål, som i allerhøjeste grad har relevans for den andenbehandling, der finder sted i dag, hvor vi sammen med Fremskridtspartiet har stillet ændringsforslag, der netop omhandler disse spørgsmål. Derfor er det selvsagt helt uacceptabelt, at arbejdsministeren ikke har givet svar på disse meget klare spørgsmål.

Jeg kan derfor allerede nu sige, at vi ønsker, at lovforslagene går tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling, således at vi får lejlighed til at rykke arbejdsministeren endnu en gang for svar og studere de svar, som vi jo altså må formode, at arbejdsministeren har på vej til udvalget.

Så til ændringsforslagene, 4 stk., som Venstre og Fremskridtspartiet har stillet i fællesskab: Sigtet med disse ændringsforslag er, at vi vil sikre medlemmerne af fagforeninger, arbejds-